

Torv

Torvbrytningen har stor klimatpåverkan. Den behöver minska för att på sikt fasas ut. Torv används för att tillverka odlingsjord som därmed också har stora koldioxidutsläpp.

Torv i utdikade marker bryts sakta ner och avger koldioxid. När torven bryts för att eldas eller bli odlingsjord påskyndas utsläppen. Idag används väldigt lite torv för el och värme, men istället har produktionen av odlingsjord ökat, vilket innebär att jorden vi köper numera har stor klimatpåverkan. Torvbrytningen bör på sikt fasas ut.

Torv en okänd klimatbov

Stora delar av Sveriges yta består av torvmark. Stora arealer torvmark dikades historiskt ut för att ge plats för jordbruket. Mycket av marken täcks idag av skog.

Torv består av växtdelar som ansamlats under tusentals år och som inte har kunnat förmultna i den våta marken. När marken dikas ut, vattnet försvinner, och torven kommer i kontakt med luftens syre startar nedbrytningen som avger stora mängder koldioxid. Nedbrytningen pågår olika länge beroende på hur tjocka torvlagren är, men det handlar ofta om mer än 100 år.

När torv istället bryts för att eldas, bli odlingsjord eller stallströ påskyndas koldioxidutsläppet markant. Det problematiskt då klimatgasutsläppen de närmaste årtiondena måste minska mycket påtagligt.

Eldningen av torv har minskat ordentligt. Koldioxidutsläppen när torv eldas för att producera el och värme är högre än från brunkol. Det gör det dyrt att köpa utsläppsrätter och torv har därmed blivit oekonomiskt att använda som bränsle.

Istället används idag det mesta av den torv som bryts till odlingsjord, även den med ett stort klimatavtryck. Odlingsjorden bör beläggas med en reducerad koldioxidskatt motsvarande 25 procent av nivån som gäller för fossila bränslen. Det skulle göra det mer lönsamt att producera odlingsjord på andra sätt än från torv. Torvbrytningen behöver minska ordentligt för att på sikt fasas ut.